

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 5

Toukokuu

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG. AUG. HELIÄ.

Vastaava.

1906

XI:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisältö: Joh. Vilh. Snellman. Kuuromykkäinliiton tehtäviä (jatk.). Kauniina kevätpäivänä (runo). Muutama sana Nikkarilan kuuromykkäinkodista. Esitettäviksi aijottuja kysymyksiä. Kirjeitä kuuromykkäiltä. Uutisia. Palkintokilpailu. Ilmoituksia. Kirjelaatikko.

Joh. Vilh. Snellman.

Tästä miehestä on nykyään ollut kaikissakin suomenkielisissä sanomalehdissä niin paljon tietoa, että Kuuromykkäin lehdenkin lukijat luultavasti ovat selvillä tämän suomalaisten suuren herättäjän, opettajan ja johtajan ja

lostasta ja mainehikkaasta elämästä ja elämäntyöstä. Otammekin siitä syystä tähän vain sen lyhyen J. V. Snellmanin elämäkerran esityksen, jonka neiti Hilda Käkikoski eräässä pitämässä esityksessään on julkaissut:

»Lyhyesti kerrottuna syntyi kansallissankarimme toukok. 12 p:nä 1806 suomalaisen merikapteenin poikana Tukholman rannassa, vietti varhaisemmat lapsuutensa päivät Ruotsissa, kasvoi

sitten vanhempiensa vaatimattomassa kodissa Kokkolassa, kävi koulua Oulussa, tuli ylioppilaaksi 1822 yhdessä Elias Lönnrotin ja J. L. Runebergin kanssa, pääsi v. 1835 filosofian (viisaustieteen) dosentiksi (opettajaksi) yliopistoon, matkusteli 1839—1842 muissa maissa, koulurehtorina Kuopiossa vuodesta 1844 alkaen toimitti »Saima» nimistä sanomalehteä, jolla rummutti hereille Suomen sivistyneet ja »Maamiehen Ystävällä» herätti lukuhalun Suomen talonpojissa. Jälkeen vuoden 1849 tapaamme Snellmanin perheineen Helsingissä vallanpitäjien vainoamana, mutta näemme, että hänellekin vihdoin päivä valkenee, ja nerokas tiedemies määrätään v. 1856 yliopiston professoriksi ja vihdoin v. 1863 senaattoriksi, josta 5 vuoden päästä sai eronsa hankittuansa kansalleen keisarillisen julistuskirjan suomenkielen eduksi, saatuaan Suomalaiselle oman rahan ja avattuansa Suomen elinkeinoille ja aineelliselle edistykselle uuden uran».

Tämän yhteydessä emme saata olla tässä alempana mainitsematta, mitä U. S. muun muassa kirjoittaa juhlalehdessään tämän toukokuun 12 p:nä, jolloin oli 100 vuotta kulunut Joh. Vilh. Snellmanin syntymästä (Hän kuoli 4 p:nä heinäk. 1881):

»Mitä olisi Suomen kansa ilman Juhana Vilhelm Snellmanin elämäntyötä? Jumala taivaassa sen yksin tietää. Mutta niin paljon kuin ihmissilmä voi nähdä, ihmismieli kuvitella, tätä kansaa ei olisi kansakuntana olemassa. Sillä Snellmanin elämäntyötä Suomen kansa kiittää kaikesta, mitä sillä on sitä, joka yksin voi kansan kansakuntana ylläpitää: kansallisesta itsetajunnastansa ja kansallisesta sivistyksestään.

Kuningas hengen maailmassa oli se mies, jonka syntymän muistoa Suomen vähäinen kansa tänä päivänä saa viettää omana kansallisena riemujuhlanansa. Kirkas oli hänen henkensä, rauhtainen oli hänen tahtonsa, palava oli hänen rakkautensa, jaloimmat olivat hänen aivoituksensa. Siunattuna elää hän Suomen kansan sydämissä niin kauan kuin tätä kansaa maan päällä on.»

Kuuromykkiä pyydetään lähettämään kirjeitä ja tietoja lehteensä!

Kuuromyökkäinliiton tehtäviä.

Suomen kuuromyökkäinliiton puolesta senaattiin jättämässään valtion-avun anomuksessaan on liiton puheenjohtaja, toimittaja J. Hirn selvittänyt liiton tehtäviä seuraavalla tavalla:

Kuten liiton sääntöjen, jotka senaatti on vahvistanut, ensimmäinen pykälä ilmoittaa, on liiton tarkoituksena valvoa Suomen kuuromyökkäin harrastuksia ja edistää heidän henkistä ja aineellista vaurastumistaan, jonka tarkoituksen toteuttamiseksi liitto pyrkii:

1) perustamaan haaraosastoja, paikkakunnille, missä suurehko joukko kuuromyökkäiä asustaa;

2) toimimaan matka-asiamiehiä, joiden tulee tehokkaasti edistää sivistystä ja hyviä tapoja kuuromyökkäin keskuudessa;

3) huolehtia aikakauslehtien ja muun sopivan kirjallisuuden julkaisemisesta heitä varten.

Tämä toiminta ei ole liiton johtaville henkilöille mitään uutta. Se on päinvastoin niiden pyrintöjen jatkamista ja laajentamista, joiden hyväksi on jo kaksi vuosikymmentä työskennelty ja jotka saivat alkunsa siten, että nykyisen liittohallinnon jäsen, kuuromyökkäinopettaja D. F. Hirn perusti Turkuun kuuromyökkäinyhdistyksen, jota esimerkkiä sittemmin seurattiin Helsingissä, Vaasassa, Ilmoolassa ynnä muuallakin maassamme. Tällä tavoin maan eri osiin haarautuvan toiminnan yhdistävinä siteinä ovat olleet yleiset kuuromyökkäinkokoukset, joita on pidetty Turussa 1896 sekä Helsingissä 1900 ja 1905. Jo 1900 pidetyssä kuuromyökkäin kokouksessa ehdotettiin ja päätettiin perustaa koko maata käsittävä kuuromyökkäinliitto, joka silloin vallinneiden valtiollisten olojen ehkäisemänä on nyt vasta voinut toimintansa aloittaa. On aikomus yhdistää eri seuduilla työskentelevät työvoimat yhteiseen johtoon ja ohjata toiminta liiton sääntöjen osoittamaan suuntaan. Koetetaan maamme kuuromyökät, jotka ovat kaikista ylevistä ja jalostavista harrastuksista niin kokonaan eroitettut, saattaa sellaiseen tilaan, joka edes jossain määrin saattaisi heidät unhoittamaan, että heiltä puuttuu kuulonlahja. Heidät olisi saatava yhteiskunnassa mahdollisimman mukaan samaan asemaan, kuin

kuulevat ja puhuvat henkilötkin ovat. Tätä tavoitellen on tähän asti vain voitu hyödyttää kuuromykkiä osaksi suuremmilla paikakunnilla, jota vastoin useimmat ovat jääneet tähänastisesta työstä kokonaan osattomiksi. Tämän rajoitetun toiminnan tulokset osoittanevat kuitenkin jossain määrin, mitä voidaan ja pitäisi tällä laajalla työalalla toimittaa.

Tähän viitaten rohkenee liittohallinto sentähden toivoa, että alamainen anomus saada hallitukselta kohtuullinen apuraha aiotua työtä varten tulee huomioon otetuksi. (Jatk.)

KAUNIINA KEVÄTPÄIVÄNÄ.

*Jo meni talvi kylmä pois,
Ja kevätpäivä koitti taas.
Sulanut jo ompi nietos, jää,
Ja nurmi kukkii vehreydessään.*

*Jo kevät-tiedon leivo toi,
Linnat puissa laulaa taas.
Puihinkin jo lehdet puhkeaa,
Ja ruusut tuoksuilevat kukassaan.*

*Mun rinnastani suli jää,
Se uusin aattein sykähtää;
On sielussani kevät kaunoinen
On lämmin kevät, sulo, kultainen.*

*Jo saapui, Suomi, kevääs, jo,
Ja loppui talven taistelo;
Herjä onnelliseen elämään,
Herjä aikaan uuteen, ihanaan!!*

Kuopio 7. 5. 06.

Vappu Styrman.

Kuopion k. m. k. 7 lkan oppilas.

Muutama sana Nikkarilan kuuromykkäkodista.

Jos olet matkustanut tai vasta tulet matkustamaan Mikkelin—Kuopion radalla, voit pohjoiseen kulkiessasi radan oikealla puolella pari kilometriä Pieksämäen asemalta etelään päin huomata muutamia uusia rakennuksia, joista varsinkin komea päärakennus vetää erityistä huomiota puoleensa. Se on Nikkarilan kuuromykkä-koti, jossa Suomen k. m. tytöt saavat tilaisuuden harjaantua kaikellaisiin kodissa esiintyviin naisten töihin. Viime syksynä Marraskuun alussa saapui kotiin sen ensimmäiset kymmenen oppilasta, nimittäin suomea puhuvat: Beeda Helander Vesilahdelta, Iida Hirvonen Rääkkylästä, Elisabet Hirvonen Sortavalasta, Saara Kasurinen Maaningalta, Alma Kemppainen Hyrynsalmelta ja Emma Närväinen Jyväskylästä, sekä ruotsia puhuvat: Hilda Hardén Pernajasta, Maria Rehn Hiittisistä, Aina Vilkman ja Fanny Åberg molemmat Sipoosta.

Oppilaitten kesken ovat työt jaetut seuraavalla tavalla. Navettatöissä on aina kolme tyttöä, joilla kullakin on siellä eri virkansa. Kun joku tyttö on yhden viikon toimittanut kutakin virkaa — kolmannen viikon ollut karjakkona — siirtyy hän pois navettatyöstä ja toinen tyttö menee hänen sijaansa. Navettatyöstä tullut tyttö tulee sitten keittiöön, jossa on yhden viikon keittäjän apulaisena. Siinä toimessa hän myöskin hoitaa maitotaloutta, kiertää separaattoria (joka eroittaa kerman maidosta) puhdistaa maitoastiat, kirnuua voita, y. m. Seuraavan viikon hän on keittäjänä, jolloin hänen toimensa on ruuan valmistus. Tästä toimesta hän siirtyy siivoojaksi. Kun kodissa on monta huonetta, on niiden lämmitys ja siivoaminen jaettu niille viidelle tytölle, joilla ei ole muuta varsinaista tointa. Jokaisen tulee ennen aamiaista lämmittää ja siivota hallussaan olevat huoneet. Aamupäivin kokoennutaan sitten pariksi tunniksi suuren pöydän ympärille lukemaan, laskemaan ja kirjoittamaan. Sitten tehdään käsitöitä niin paljon kuin muilta töiltä ennätetään. Joku kutoo sukkaa, toiset ompelevat ja muutamat kutovat kankaita. Nykyään ommellaan myöskin peittoja niitä kymmentä uutta oppilasta varten, joita toivomme ensi syksynä saada vastaanottaa.

Tällaista järjestystä emme kuitenkaan aina voi noudattaa, sillä toisinaan tarvitsee tyttöjen ottaa osaa muihinkin töihin, niin kuin leipomiseen, vaatteiden pesuun, riihen puimiseen, y. m. Kesän aikana tulevat lisäksi työt puutarhassa, pellolla ja niityllä.

Mutta — miten ovat meidän k. m. tyttömme tällaisen kodin saaneet? Siitä on kyllä ennen kerrottu kuuromykkäin lehdistä, mutta tahdon siitä vielä puhua, jos se olisi unohduksiin joutunut. Nikkarilassa asui ennen kaksi vanhaa neitiä, Sofia ja Angelique Bovallius. He olivat hurskaat ja säälivät kuuromykkiä. Sentähden he lahjoittivat talonsa ja kaiken muun omaisuutensa tätä kuuromykkäkotia varten. Heitä siis tulee kuuromykkäinkodin oppilaitten kiittollisuudella ja kunnioituksella muistella. Suokoon Herra, että kaikki työ tässä laitoksessa tulisi Hänen kunniaakseen ja kuuromykkien todelliseksi hyödyksi!

Esitettäväksi ajottuja kysymyksiä

Suomen aistivalliskouluin opettajain Helsingissä pidettävässä kokouksessa 5, 6 ja 7 p. kesäkuuta 1906:

Koulupakko aistivalliskoulun alalla.

Aistivalliskoulumuseo ja keskuskirjasto.

Mitä toivomuksia löytyy aistivalliskouluin opetus- ja lomaajan suhteen?

Valmistavia kouluja (lastentarhoja) aistivallisille.

Mitä saattaa koulu puolestansa tehdä ulko-oppilaitten valvomista ja kasvatusta varten?

Mihin uusiin sopiviin, tuottaviin ammatteihin oppilaita voisi ohjata kuuromykkäinkoulussa?

Mitenkä aistivallisten käsityötuotteet sopivimmin muutettaisiin rahaksi?

Miten maamme vanhemmat koulua käymättömät kuuromykkät saataisiin rippikouluopetuksesta osallisiksi?

Saattaako koulu puolestansa toimia kuuromykkäin muuttamishalun ehkäisemiseksi?

Mitä on kokemuksesta havaittu puhekoulusta päässeiden opilaitten kyvyn suhteen ulkona maailmassa käyttää puhekieltä, ja mihin toimenpiteisiin saavutettuun kokemukseen katsoen on ryhdyttävä?

Leikit kuuromyökkäinkoulussa.

Saattaako kuuromyökkäinkoulu puolestansa toimia viittoma-kielen hoitoa ja kehitystä varten?

Kirjeitä kuuromykiltä.

Jumalniemessä 17 päivä Huhtikuuta 1906.

Rakkaat kuuromykät!

Pyydän anteeksi, kun en ole ennenmin kirjoittanut kuuromykkäin lehteen. Nyt annan itsestäni tietoa kuuromykille ja tämän lehden lukijakunnalle.

Olen syntynyt lähellä Kotkan kaupunkia Jumalniemen sahallä 25 päivä Heinäkuuta vuonna 1881. Vanhempani olivat silloin työkirjalla työssä mainitulla sahallä. Kirjoissa olivat he Jämsässä. Vaan päästyäni 9 vuoden ikään, kohtasi meitä onnettomuus. Isäni oikea puoli halvautui hervottomaksi. Ja kun hän oli kirjoissa Jämsässä, niin hän lähetettiin sinne kunnan hoidettavaksi. Ja kun lapset olivat alaikäisiä, niin heidän täytyi seurata mukana. Minä jouduin siellä renkipojaksi 9 vuotiaana. Vaan päästyäni 11 vuoden ikään, kohtasi minuakin onnettomuus. Sairastuin ankaraan tulirokkoon, joka kasvatti kaulaani paiseen ja vei kuulon. Tauti oli niin ankara, että en moneen viikkoon voinut puhua enkä tiennyt maailmasta mitään. Vaan vähitellen tauti helpoitti, ja sain puheeni takaisin, mutta kuuloni tauti vei saaliinaan. Kun tauti oli pitkällinen, niin minä jouduin vaivastaloon hoidettavaksi, ja kun rupesin paranemaan, niin sain tietää, että isäni oli kuollut. Kunnan kustannuksella sitten pääsin käymään Jyväskylän kuuromykkäinkoulua ja kävin mainitun koulun yhdessä vuodessa läpi.

Päästyäni Herran pyhälle ehtoolliselle ja muutenkin täysikäiseksi, heräsi minussa vastustamaton halu päästä takaisin Kot-

kaan, jonne sitten muutinkin. 21 vuotiaana olin ensin ulkotöissä, mutta pääsin sitten sahaan, jossa olen ollut tähän asti. Palkkaa saan 3 markkaa päivältä.

Olen katsellut kuuromyökkäin elämää Suomessa ja tullut siihen käsitykseen, että oliskohan mahtotonta totentua, että Suomessa hankittaisiin kuuromyökille yhteinen työpaikka, mieluummin valtion työhön, joko sitten tehdastyöhön elikkä maanviljelykseen. Parempi kun olisi molemmat yhdessä, että toiset saisi olla tehtaassa ja toiset taas maanviljelyksessä. Ja siellä ei saisi olla kuulevia muita, kuin työnjohtajat ynnä muut opettajat.

Nyt kun Suomen työväkikin alkaa järjestyä ja vaatia itsellensä 8 tuntista työpäivää ja parempaa palkkaa, niin katson myöskin kuuromyökillä olevan oikeuden vapauttaa itsensä kaikesta Bobrikoffi-järjestelmästä ja liiallisesta orjuudesta.

Lopuksi paljon terveisiä kaikille kuuromyökille ja tämän lehden lukijakunnalle.

Kunnioituksella:

A. Linden,

Kotka.

Uutisia.

Snellmanin juhlaa vietti Oulun kuurom. koulun Toverikunta toukokuun 12 p:nä. Salin seinää koristi suuren isänmaanystävän kuva viheriän köynnöksen ympäröimänä. Jaakko Hanhikangas piti lyhyen puheen päivän merkityksen johdosta. Hilda Flinkman lausui isänmaallisen runon. Pastori Nyman kuvaili Juhana Vilhelm Snellmanin elämäntyötä ja merkitystä Suomen kansalle. Vielä piti Tyyne Henriksson puheen, jossa hän kehoitti kaikkia toverikuntalaisia aina noudattamaan raittiutta ja toivoi, että suuren Snellmanin muisto tekisi meidän kansamme sellaiseksi, joka hylkää väkijuomat. Toverikunnan puheenjohtaja ilmoitti vielä, että kaksi toverikunnan jäsentä juhlapäivän johdosta ottavat itselleen suomalaisen sukunimen. Oppilaitten isä oli nimittäin kirjoittanut, että koko suku tekee samoin. Lopuksi lausuttiin yhteisesti »Maamme», ja niin oli yksinkertainen, mutta olevä juhlallisuus päättynyt.

Snellmanin muistojuhlaa vietettiin H:gin Kuuromyökkäinyhdistyksen huoneustossa 12 p:nä t. k. klo 7:ltä j. p. p. Tilai-

suuteen oli huone kerääntynyt täyteen k:mykkiä. Juhlahuone oli koristettu aistikkaasti köynnöksillä, nauhoilla, kevät kukilla ja perällä Snellmanin rintakuvalla, jonka ympärillä oli Suomenlippuja ja mäännynoksia. Taiteilija Angervo oli maalannut ilmaiseksi Maamme-kuvan suomalaiseen ohjelmapaperiin. Tämän vieressä oli ruotsinkielinen ohjelma. Toimittaja J. Hirn lupautui pitämään juhlaesitelmän, mutta hän oli estetty pitämästä; hänen sijalleen kuitenkin saatiin hra Heliä. Ohjelman aloitti neiti E. Eklund pitämällä tervehdyspuheen, jossa hän lausui lyhyesti Snellmanin satavuotisjuhlapäivän merkityksestä. Sitte seurattiin tarkkaavaisesti hra Heliän valaisevaa esitelmää päiväsankarista, jonka esitelmän tulkitsi nti Eklund viittomalla. Väliaikana juotiin kurkun kostukkeeksi lasi limonaattia sokerileivoksen kanssa. Sitäpaitsi pidettiin tuontuostakin lyhyitä puheita. Hra Karilas esitti läsnäolevien tiedoksi niiden yhdeksän K. M. Y:ksen jäsenten nimenmuutokset, jotka ovat heittäneet Snellmanin muistoksi muukalaisen vaipan ja pukeutuneet kansalliseen asuun.

Tämä on kaunis esimerkki niille k:mykille, joilla on muukalaisnimet. Muistakaamme mainehikkaan Arvidssonin kuuluisat sanat: »ruotsalaisia emme ole, venäläisiksi emme voi tulla, meidän täytyy siis olla suomalaisia». Lienee tarpeetonta enemmän tästä asiasta puhua, koska tätä on nykyään niin paljon käsitelty sanomalehdissä. — On välttämätöntä, että jokainen k:mykkä tutustuu Snellmanin elämänvaiheisiin, työhön ja aatteisiin. — Juhla loppui Maamme-laululla, joka esitettiin viittomalla. Hilpeän mielialan vallitessa kului ilta, ja varmaankin painui kansallinen juhlatunnelma monenkin kuuromykan mieleen.

Eräs nimenmuuttajien joukosta.

Nimenmuutoksia. Mikäli tiedämme, käyttävät alempana luetellut suomalaiset kuuromykät tämän toukokuun 12:nä päivästä, suomalaisuuden herättäjän J. V. Snellmanin muistopäivästä alkain kukin sitä suomenkielistä sukunimeä, joka alempana mainitaan kunkin entisen nimen vierellä:

Karlsberg, Eino Sakari — Karilas. Hatt, Oskari Kaarle — Lumme. Vill, Sulo Oskari — Vuokko. Lindgren, Emma Karoliina — Lehto. Hilden, Amanda — Sinivuokko. Stenroos, Theodor Aleksanteri — Sinivuokko. Skarp, Juho — Ranta. Johansson, Albert — Joutsen. Åberg, Alina — Jokivuori.

Kuten muistettane, muutti Stenroos viime joulukuussa nimensä Ruusulaiseksi, jonka hän kumminkin nyt peruutti, ottaen itselleen edellä mainitun uuden sukunimen.

Matkapappeja kuuromykkiä varten. Senaatti on päättänyt tehdä esityksen kahden matkapapin asettamisesta kuuromyk-

kien sielunhoitoa varten. Näille pappismiehille maksetaan palkkiota 5,000 mrk. vuodessa sekä 500 mkn palkkionkorotus 10 ja 15 vuoden palvelusajan jälkeen.

Vihdoinkin on siis toteutumassa tämä kuuromykkäin ja näiden ystävien jo kauvan ja hartaasti toivoma toimenpide.

Turun kuuromykkäinyhdistyksen jäsenet olivat viime pääsiäisaikana pyydetty katsomaan taidemuseon taidenäyttelyä. Joka vuosi saa yhdistys samallaisen kutsun, josta kiitos museon johtokunnalle.

Elinikäisiä jäseniä Suomen kuuromykkäinliitossa ovat seuraavat henkilöt:

Toimitt. J. Hirn, neidit Rauha Nieminen ja Irene Oljemark, herrat Sulo Vuokko, J. F. Helin ja John Sundberg.

Kaunis lahja. Hovineuvoksen rouva Aline Tegengren on Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen kuuromykille aikomaa kesäsiirtolaa varten lahjoittanut 300 markkaa. Aikaisemmin lahjoitti neiti M. Lindroos samaan tarkoitukseen 45 mrk.

Oulun kuuromykkäinkoulusta saavat tänä kevännä ensimmäiset oppilaat päästötodistuksen. Ne ovat: *Hilda Flinkman* Jyväskylältä, *Ida Hakala* Pihlajavedeltä, *Jaakko Hanhikangas* Lappajärveltä, *Tyyne Henriksson* Tampereelta, *Sofia Kojola* Lapualta, *Kalle Koskela* Toholammilta, *Eeva Myllylä* Salon kappelista, *Ida Valtonen* Säämingistä, *Marfa Väistö* Sortavalasta.

Perintöruhtinasko kuuromykkä? Tanskalainen kuuromykkäinlehti »Smaabladet för Doevstumme» kertoo huhun, jota kumminkaan ei ole vahvistettu, että lääkärit ovat selittäneet Venäjän kruununperillisen, hänen keisarillisen korkeutensa perintöruhtinaan olevan kuuromykän. Joku aika sitten oli näet prinssi läsnä eräissä sotaväen harjoituksissa, jolloin hänen hoitajattarensa huomasi, että prinssi ei kuullut tykinlaukauksia. Kun hoitajattaren pyynnöstä pantiin toimeen tutkimus, tulivat lääkärit mainittuun johtopäätökseen.

Kuuromykkäin säästöjä varastettu. Oulun k. m. koulussa ovat opettajat vuosikausia koonneet rahaa erääseen puulippaaseen »hiihtokilpailua varten». Lipas on ollut opettajasuojassa, että opettajat milloin tahansa saisivat siihen pistää lahjansa. Äskettäin eräänä päivänä, kun tultiin kouluun, huomattiin, että lipas oli murrettu auki. Lähemmin katsottaessa huomattiin, että mel-

kein kaikki säästyneet varat olivat kadonneet. Ainoastaan muutamia kuparikolikoita oli jällellä. Ei ole epäilemistäkään, että tämä ei olisi varkaan työtä. Oulun k. m. koulu on sijoitettuna muutamaa perin pohjin rappeutuneeseen taloon, jota on mahdoton sulkea niin, ettei sinne voitaisi tunkeutua ainakin ullakon akkunain kautta. Rakennus sijaitsee aivan yksikseen, kaukana asunomalaistuksesta ja johtajan asunnosta. — Eikös varastaminen sentään ole kammottava pahe!

Palkintokilpailu.

Kirjoituskilpailu ainoastaan kuuromykkien kesken kestää koko vuoden. *Paraimmat kirjoitukset*, jotka lähetetään Kuuromykkäinlehteen painettaviksi, palkitaan. *Neljä (4) viidentoista (15) markan* suuruista *palkintoa* jaetaan vuoden kuluessa neljästä parhaasta, **ilman muiden apua** kyhätystä kirjoituksesta.

Kaikkia kirjoituksia ei oteta lehteen, *ainoastaan hyvät*. Jokaisen palkittavaksi aiotun kirjoituksen yläreunaan on kirjoitettava: Kilpakirjoitus.

Huom.! *Kuuromykkäinlehden tilaajilla vain on oikeus ottaa osaa kirjoituskilpailuun!*

Ilmoituksia.

S. ja A. Bovalliuksen kuuromykkäinkoti Pieksämäellä.

Kuuromykkäinkotiin, jonka tarkoituksena on kasvattaa k. m. naisia kunnollisiksi palvelijoiksi etupäässä maanviljelystä varten ja maaseuduille, otetaan ensi marraskuun 1 p:stä uusiksi oppilaisiksi 10 kahdeksantoista vuotta täyttänyttä kuuromykkää naista, jotka kaksivuotisena oppiaikana saavat ilmaiseksi opetuksen ja elannon sekä varattomat vielä vaatetuksenkin ilmaiseksi. Kotiin pyrkijöitä kehoitetaan hakemuksensa, joihin on liitettävä papin-kirja, päästötodistus kuuromykkäin koulusta, lääkärintodistus ja ala-ikäisten puolesta holhoojan lupatodistus, lähettämään ensitule-

van kesäkuun kuluessa. Hakemuksessa on myöskin mainittava selvä osoite ja lähin rautatieasema.

Aina Vialén,
johtajatar.

Sattuneesta syystä pidetään ripilläkäynti Tampereella keski-
viikkona, 20 p:nä kesäkuuta kello 12 päivällä ja Porissa lau-
tana, 23 p:nä kello 5 j. p. Ei pidetä koulua ensinkään.

A. Eliel Nordman.

Valokuvia, kolmea eri suuruutta, 4 p. kesäk. 1905 pidetystä
kuuromykkäinkokouksesta on myytävänä: à 2: 50; 4: 70; 6: 85.
Lähetetään ostajalle ilman postimaksua. Maksuksi voi lähettää
postimerkkejäkin.

Osoite: Valter Stadius,
Oulunkylä, Palménin huvila.

Kirjelaatikko.

On ilahuttavaa, että niin moni kuuromykkä on ottanut tuu-
miakseen «Ajankuluksi» tehtyä kysymystä ja lähettänyt siihen
vastauksen. Näistä on aivan oikein N. Söyringin Vaasasta, Aliina
Pihlajan Turusta ja Lauri Kainolan Hausjärveltä.

Hyvin rukoiltu on puoleksi työtä tehty.

Huom.! Tilatkaa „Kuuromykkäin lehteä!“
